

Jelena Pervan • Nikolina Dinješ

Mudrica

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo
demografije i useljenštva

Naslov: **Mudrica**

Nakladnik: **Ministarstvo demografije i useljeništva**

Tekst: **Jelena Pervan**

Ilustracije: **Nikolina Dinješ**

Produkcija i grafičko oblikovanje: **Evenio d.o.o., Varaždin**

Lektura: **Tamara Kranjec**

Mjesto i godina izdavanja: **Zagreb, 2024.**

ISBN **978-953-46152-3-2**

© Ministarstvo demografije i useljeništva. Sva prava pridržana.

Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati ili prenositi u bilo kojem obliku, niti na koji način.

Zabranjeno je svako kopiranje i uporaba knjige bez pisanog odobrenja nositelja autorskih prava.

Ova knjiga nije namijenjena za komercijalnu primjenu.

Sadržaj ovog materijala isključiva je odgovornost

Ministarstva demografije i useljeništva. Za više

informacija o projektu kontaktirajte nositelja projekta:

Ministarstvo demografije i useljeništva,

Trg Nevenke Topalušić 1, 10 000 Zagreb,

info.djecjakartica@mdu.hr

 REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo
demografije i useljeništva

Mudrica

Tekst: Jelena Pervan

Ilustracije: Nikolina Dinješ

Ovo je Marta, ali svi je zovu Mudrica.

Mudrica je zanimljiva djevojčica. Pomalo šašava i uvijek puna neobičnih ideja. U prazne čaše od jogurta voli saditi koštice voća. Do sada je posadila dinju, limun, šljivu i trešnju.

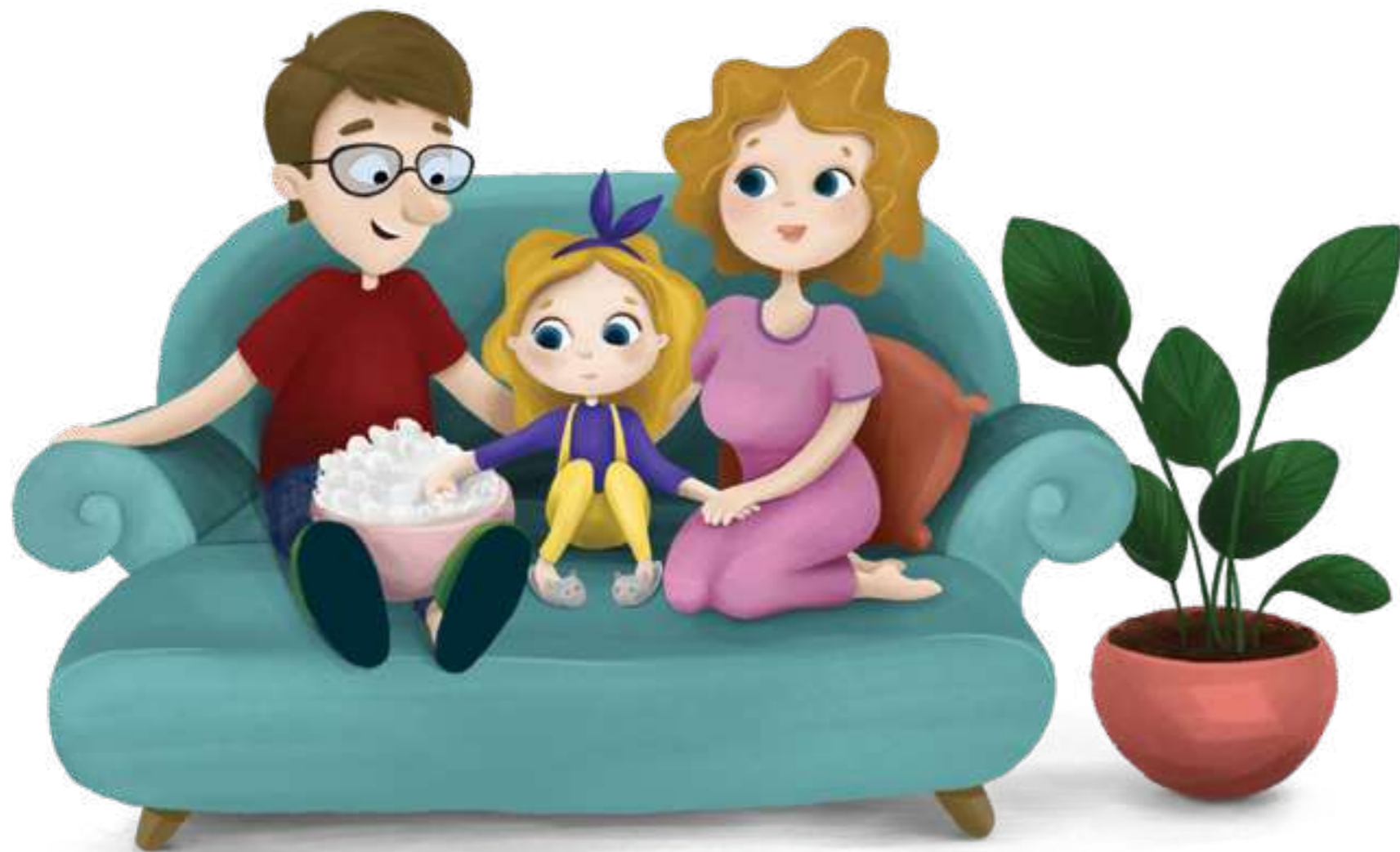
Neke su od njih i proklijale.

Kada ne sadi voće, Mudrica izrađuje šarene kuće za ptice i vješa ih na balkon svojega stana. Mudrica stanuje u jako visokoj zgradi, na najvišem katu pa joj se ponekad čini da rukom može dodirnuti oblake.

Voli praviti slasne kekse s čokoladnim mrvicama i zna svirati na čašama. Ponekad izrađuje šalice od glinamola, a izmislila je i nekoliko neobičnih jezika koje razumije samo ona i na kojima priča sa svojom maćom.

Svakoga dana Mudrica osmisli novu, šašavu igru. Voli se pretvarati u neobična bića i uvijek nešto novo stvarati.

Sutra kreće u prvi razred.

Dan prije prvoga dana škole, od jutra pa do večeri Mudrica je osjetila mnogo različitih osjećaja.

Strah
Mir
Tugu
Uzbuđenje
Ljutnju
Sreću
Znatiželju

Osjećala ih je u glavi, u lijevoj pa desnoj nozi, u prstima, pa u ramenima, a najviše ih je osjećala u svojem trbuhu.

Mudrica se veselila školi, iako joj je nedostajao vrtić. Bila je pomalo zbunjena.

Na sreću, njezini mama i tata uvijek znaju kako joj pomoći. Mama je poslije večere razvukla kauč, a tata je ispekao kokice i pustio crtić. Mama, tata i Mudrica grlili su se i smijali. Kokice su im pucketale pod zubima i Mudrica je pomislila kako bi sutra u školi ipak sve moglo biti u redu.

– Mudrice, sretan ti prvi dan prvog razreda! – mama i tata snažno su zagrlili svoju djevojčicu te je ispratili do učionice.

Školski je hodnik bio prepun djece. Stariji su učenici trčali jedan drugome u zagrljaj jer se nisu vidjeli cijelo ljeto, a prvaši su stajali uz svoje ponosne roditelje. Prvi dan škole bio je radostan i jako glasan. Mudrica je na trenutak dlanovima pokrila uši, da se malo umiri, a onda je spazila Vidu koju poznaje iz vrtića i potrčala joj u susret.

Učionica je bila šarena i prostrana, a u kutku je Mudrica spazila policu sa slikovnicama i knjigama. Bio je tu i jedan veliki plišani zec, a zidove su krasili brojevi i slova.

Bila je uzbuđena i nije mogla prestati promatrati svoju pernicu koju je dugo birala. Odabrala je ljubičastu sa srcem.

Učiteljica je bila vesela i draga. Djeci je objasnila pravila ponašanja u školi. Kad je čula nova pravila, Mudrica je odjednom opet osjetila nemir u trbuhu i glavi. Činilo joj se kako više ništa neće biti isto.

U vrtiću je mogla trčati, skakati, plesati i pričati kad god je htjela. U školi treba sjediti mirno, uglavnom treba biti tiho i slušati, a kada poželi nešto reći, treba dignuti ruku.

Prije je Mudrica većinu dana provodila u igri, a što ako sada neće imati vremena za igru, maštanje i stvaranje?

Do sada su njezine igre uvijek nasmijavale mamu, tatu i prijatelje u vrtiću. Što ako će ovim učenicima u novome razredu one biti dosadne?

A što ako za užinu budu mahune koje baš ne voli i što ako će joj škola brzo dosaditi? Može li se onda ispisati iz nje?

Kako će se osjećati kad joj mama i tata krenu nedostajati, a neće ih moći vidjeti dok ne završi nastava?

Što ako bude morala piškiti usred sata pa se izgubi u hodniku i više nikada ne pronađe svoju učionicu? Škola je velika, ima nekoliko katova i puno učionica.

Mudrica je osjetila kako joj suze naviru na oči, ali ih je brzo obrisala, da nitko ne primijeti.

Kad je upoznavanje završilo, Mudrica je odmah potrčala mami i tati u zagrljaj i nije ih htjela pustiti. Nije im trebala ništa objašnjavati jer su mama i tata uvijek znali što Mudricu muči.

Tata ju je odlučio oraspoložiti pa joj je poklonio posebnu bilježnicu.

– I ja sam imao jednu ovakvu, kad sam bio prvašić, kao ti. Zvao sam je bilježnica Svaštarica i u nju sam crtao baš svašta, najviše svoje ideje, ali sam u nju i lijepio sličice, papiriće od bombona i omote od čokoladica. Ukrasi je kako želiš i u nju spremaj sve svoje super ideje za igru.

– Hvala ti, tata, ali hoću li imati vremena za igru, sad kada idem u školu? – rastužila se Mudrica.

– Naravno, Mudrice moja. Sigurno ćete se igrati i u školi i nakon škole. Za igru i dobre ideje uvijek ima vremena. – utješio ju je tata.

Otišla je Mudrica u sobu i ukasila svoju Svaštaricu. Nacrtała je onog plišanog razrednog zeca, a uz njega keksiće od mrkve i sladoled od kupusa. To bi mu se sigurno svidjelo.

Oprala je zube, presvukla se u pidžamu i zavukla u krevet. Kao i svake večeri, mama ju je došla ušuškati i pomaziti je za laku noć.

– Srećice moja, bila si hrabra danas. Svaki je početak pomalo težak, ali ti to možeš. Već će sutra biti puno lakše, vidjet ćeš.

Mudrica je mami pokazala zeca iz svoje Svaštarice, a mama mu je nacrtala šešir. Djevojčica je obećala da bilježnicu neće nositi u školu, kako ne bi ometala nastavu.

No nije mogla izdržati. Dok mama i tata nisu gledali, ubacila je svoju bilježnicu Svaštaricu u školsku torbu i otvorila je na prvom satu matematike.

Odlučila je nacrtati novu igru koja joj je pala na pamet dok je učiteljica crtala krugove na ploči. Mislila je da to nitko neće primijetiti, no učiteljica se odjednom našla pored nje. Mudrica se sva stisnula od straha da će se učiteljica naljutiti i oduzeti joj Svaštaricu, no ona se zapravo prilično oduševila.

– To si sve ti osmislila i nacrtala? – upitala ju je.

– To su moje ideje za igru. Tata mi je poklonio bilježnicu da ih u njoj čuvam.

– Pa to je predivno! Što kažeš da isprobamo ovu tvoju igru s nevidljivim balonom koju si nacrtala? Čini mi se da bi nam svima dobro došla mala pauza od matematike.

Mudrica se osjećala posebno i važno. Učenici su uživali u njezinoj izmišljenoj igri, a do kraja tjedna isprobali su gotovo sve igre iz bilježnice Svaštarice.

S vremenom su i ostala djeca poželjela s prijateljima u razredu podijeliti svoje šašave igre pa su tako, u pauzi od učenja, ponedjeljcima slikali gustim čajem od borovnica, utorcima izrađivali hotel za bube, srijedama smišljali naopake bajke, četvrtcima sadili grah u teglice, a petcima pjevali pjesme na izmišljenim jezicima.

Tata je bio u pravu, mislila je Mudrica. U školi ima mjesta i za igru i za šašave ideje. Možda ne onoliko koliko ga je bilo u vrtiću, ali je i dalje tu.

Razredna igra NEVIDLJIVI BALON:

Sjednite ili stanite u krug i zamislite jedan veliki nevidljivi balon. Neka jedan učenik uzme balon u svoje ruke i svima kaže koje je balon boje, miriši li na neko voće i ima li neke nacrtane oblike na sebi. Zatim neka baci zamišljeni balon nekome drugome u krugu tko će opisati kako balon sada izgleda u njegovoj mašti jer za svakog je učenika taj balon drugačiji. Dodavajte balon jedni drugima dok svaki učenik ne dođe na red.

Onaj tko je ostao zadnji s balonom, neka kaže nešto o sebi - kako se zove, ide li na neki sport, koje mu je omiljeno jelo, ima li kućnog ljubimca...
Ponovno se dodavajte balonom dok svaki učenik ne dođe na red.

U posljednjem krugu dodavanja nevidljivim balonom, neka svatko tko dobije balon u ruke kaže što najviše voli kod sebe: - Kod sebe najviše volim to što...
(nastavi rečenicu).

Ova će vam šašava igra pomoći da se brže upoznate i povežete, uz puno mašte i smijeha.

Mudrica - kartica za djecu koja misli i na roditelje

S ponosom vam predstavljamo e-Dječju karticu – Mudricu! Riječ je o projektu koji Ministarstvo demografije i useljništva razvija, promišlja i u konačnici želi implementirati u svakodnevicu upravo onih kojima predstavlja dodatnu vrijednost. e-Dječja kartica namijenjena je roditeljima, udomiteljima i skrbnicima djece do 18. godine života, a čije korištenje u suradnji s javnim i privatnim sektorom omogućava različite pogodnosti i popuste na proizvode i usluge.

Mudrica vas poziva da je posjetite i pratite na internetskoj stranici e-djecjakartica.hr i na društvenim mrežama.

Partnere, popuste i sve informacije
potražite na e-djecjakartica.hr

Upoznaj djevojčicu Mudricu koja je nedavno krenula u prvi razred. Mudrica se baš kao i ti najviše na svijetu voli igrati, pa se bila malo uplašila kako će njezini dani izgledati sada kada će u školi trebati sjediti mirno, biti tiho, slušati i dignuti ruku ako želi nešto reći. Bila se malo zabrinula da više neće imati vremena za igru i da bi joj mogli nedostajati njezini roditelji.

No uz pomoć mame, tate, učiteljice i novih prijatelja iz razreda, Mudrica je shvatila da je škola jako lijepo i sigurno mjesto te da u školi itekako ima vremena za igranje, crtanje, stvaranje i maštanje i da se puno toga može naučiti i kroz igru.

Jednu takvu zanimljivu igru koja se zove „Nevidljivi balon“ Mudrica predlaže i za tebe i tvoje prijatelje u razredu. Zato brže-bolje zamoli mamu ili tatu da ti pročitaju ovu priču i neka ti školski dani budu ispunjeni veseljem i stvaranjem lijepih uspomena!

Slikovnica Mudrica nježno otvara vrata svijeta školovanja i pomaže mališanima da se suoče s novim i nepoznatim. Autorice ove tople i inspirativne slikovnice duboko razumiju osjećaje koje djete prolazi prije nego što školska avantura započne. Mudricu možemo nazvati alatom koji podržava djecu u suočavanju sa svojim strahovima i osnažuje ih da zakorače hrabro u školski svijet.

Alma Rovis Brandić, socijalni pedagog

ISBN 978-953-46152-3-2